

สมโภชพระนางมารีย์รับเกียรติเข้าสู่สวรรค์ทั้งกายและวิญญาณ

วันสมโภชพระนางมารีย์รับเกียรติเข้าสู่สวรรค์ทั้งกายและวิญญาณ ตรงกับวันที่ 15 สิงหาคมของทุกปี เป็นวันที่ชาวคาทอลิกเรียกว่า วันที่พระนางหลับไป Dormition (falling asleep) มาเป็นเวลานานแล้ว พร้อมกับการสมโภชพระนางมารีย์ผู้ปฏิสนธิธรรม (8 ธันวาคม). เรามีวันสมโภชพระนางมารีย์รับเกียรติเข้าสู่สวรรค์ทั้งกายและวิญญาณและเป็นวันฉลองบังคับ ซึ่งเป็นการฉลองที่สำคัญที่สุดวันหนึ่งของพระศาสนจักร

พระศาสนจักรฉลองความรุ่งโรจน์ที่สุด ประดุจ "เทศกาลเก็บเกี่ยว"ทีเดียว. เพราะในวันสมโภชนักบุญทั้งหลาย— พระนางมารีย์เป็นสตรีที่ได้รับพระพรสูงสุดในบรรดาสตรีทั้งหลาย พระนางทรงบังเกิดผลอย่างดีที่ทรงค่าแบบสุกหอมในทุ่งนาแห่งพระอาณาจักรของพระเจ้า บัดนี้ พระนางรับเกียรติเข้าสู่สวรรค์ ความคิดเกี่ยวกับพระนางมารีย์ที่รับเกียรติเข้าสู่สวรรค์ทั้งกายและวิญญาณ มีว่า หลังจากการสิ้นใจของพระนาง ซึ่งเป็นการเรื่องที่ถูกเล่าขานเป็นครั้งแรกในคริสต์ศตวรรษที่ 5 และคริสต์ศตวรรษที่ 6. แม้ว่า ความคิดเหล่านี้ไม่เคยเป็นยอมรับอย่างเป็นทางการก็ตาม. แต่ก็คำพยานถึงความเชื่อเริ่มแรกมากในคำสอนของพระศาสนจักรคาทอลิก (คำสอนที่สำคัญต่อข้อความเชื่อคาทอลิก) จนถึง 50 ปีที่ผ่านมา

แม้ว่า มีความเชื่อทั่วไปมานานกว่าพันปีที่พระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวถึงพระนางมารีย์ที่รับเกียรติเข้าสู่สวรรค์ทั้งกายและวิญญาณ. นักเขียนในพระศาสนจักรเริ่มแรก ได้กล่าวถึงตัวตนของพระนางมารีย์ที่รับเกียรติเข้าสู่สวรรค์ทั้งกายและวิญญาณโดยพระเจ้า คือ นักบุญเกรกอรีแห่งตูร์ (594). บทเทศน์สมัยแรกๆ เกี่ยวกับการสมโภชการที่พระนางที่รับเกียรติเข้าสู่สวรรค์ทั้งกายและวิญญาณ คือ Ps. – โมเดสตุสแห่งเยรูซาเล็ม (Modestus) (ca. 700)

เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 1946 พระสันตะปาปาปิโอที่ 12 ตรัสถามพระสังฆราชทั่วโลกว่า ข้อความเชื่อเกี่ยวกับวันสมโภชพระนางมารีย์รับเกียรติเข้าสู่สวรรค์ทั้งกายและวิญญาณ ปรารถนาให้มีคำนิยาม และเสนอให้เป็นข้อความเชื่อได้หรือไม่ ปรากฏว่าผู้ได้รับศีลบวชและประชาชนรวมทั้งบรรดาพระสังฆราชตอบรับข้อเสนอ

เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 1950, วันสมโภชนักบุญทั้งหลาย. พระสันตะปาปาปิโอที่ 12 จึงทรงประกาศว่า การที่พระนางมารีย์รับเกียรติเข้าสู่สวรรค์ทั้งกายและวิญญาณเป็นข้อความเชื่อ ดังนี้ “พระนางมารีย์ ผู้ปฏิสนธิธรรมตลอดกาล ทรงเป็นพระมารดาพรหมจารีของพระเยซูเจ้า ,หลังจากที่พระนางเสร็จสิ้นภารกิจในโลกนี้ ก็เป็นที่เชื่อว่า กายและวิญญาณของพระนางเข้าสู่พระสิริรุ่งโรจน์

แห่งสวรรค์ เราไม่ทราบอย่างแท้จริงเกี่ยวกับวัน,ปีและรายละเอียดเกี่ยวกับการสิ้นใจของพระนางมารี. วันสิ้นใจของพระนางอยู่ระหว่าง 3-15 ปีหลังจากที่พระเยซูเจ้าเสด็จสู่สวรรค์. ทั้งกรุงเยรูซาเล็มและเอเฟซัสอ้างว่าเป็นสถานที่ที่พระนางสิ้นชีวิต (ตามธรรมเนียมแล้ว พระนางมารีเคยอาศัยอยู่ที่เมืองเอเฟซัสหลังจากที่พระเยซูเจ้าสิ้นพระชนม์). พบอุโมงค์เก็บศพของพระนางอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม. เชื่อกันว่า พระนางมารีสิ้นชีวิตในขณะที่อยู่กับอัครสาวก. แต่หลังจากฝังศพของพระนาง ต่อมาอุโมงค์เก็บศพของพระนางเปิดออก และว่างเปล่า. ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ร่างกายของพระนางได้รับเกียรติสู่สวรรค์

สมเด็จพระสันตะปาปา ปีโอที่ 12 ทรงประกาศรับรองความเชื่อเรื่องการได้รับเกียรติยกขึ้นสวรรค์ของแม่พระในปี ค.ศ. 1950 ซึ่งเป็นการรับรองว่า แม่พระผู้ทรงเป็นพรหมจารีและปราศจากมลทินใดทั้งปวงได้รับการยกขึ้นสวรรค์ทั้งกายและวิญญาณ

การรับรองนี้เป็นการยืนยันข้อความเชื่อ 3 ประการ คือ

1. แม่พระทรงเป็นมารดาของพระเจ้า
2. แม่พระทรงเป็นผู้นิรมล
3. แม่พระทรงเป็นพรหมจารีอยู่เสมอ

แม่พระได้รับการยกขึ้นสวรรค์ไม่นานหลังจากหมดลมหายใจบนโลกนี้ และพระเจ้าไม่ทรงมีพระประสงค์ให้ร่างของแม่พระเปื่อยเน่าไป เพราะพระนางทรงเป็นผู้เปี่ยมด้วยพระหรรษทาน ดังคำกล่าวของทูตสวรรค์ขณะที่แจ้งสารแก่พระนาง แม่พระปราศจากบาปกำเนิดตั้งแต่เมื่อทรงอยู่ในครรภ์ของมารดา และดังนั้น วิญญาณของแม่พระจึงบริสุทธิ์ผ่องใสตลอดเวลาที่อยู่ในโลกนี้ พระนางมารีทรงเป็นองค์อุปถัมภ์ที่ยิ่งใหญ่ของเรา เพราะพระนางได้ทรงร่วมมือกับพระบุตรในการไถ่บาปของเรา พระเยซูเจ้าทรงพลีชีวิตเพื่อความรอดของเรา โดยทรงรับเอากายจากแม่พระผู้ทรงปฏิสนธิพระเยซูเจ้า ทรงอุ้มพระองค์ไว้ในพระครรภ์ ทรงให้กำเนิดและเลี้ยงดูพระองค์ พระภารกิจทั้งหลายที่แม่พระทรงแบกรับไว้ ก็เพื่อให้พระบุตรของพระนางเป็นยัญบูชา เพื่อความรอดของเราทุกคน แม่พระจึงมีส่วนร่วมอย่างสมบูรณ์กับพระบุตรในการไถ่บาปของเรามนุษย์

ข้อมูลจากงานอภิบาลโรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี